

Амандман на Устав Републике Српске:

Борци-ветерани Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске и чланови њихових породица, уживају посебну заштиту у складу са законом.

Образложење:

Уставни основ за доношење овог уставног амандмана налази се у члану 68 тачка 12, те члану 70 став 1 тачка 1, Устава Републике Српске.

Према овим уставним одредбама Републике Српска уређује и обезбеђује борачку и инвалидску заштиту, а Народна скупштина Републике Српске одлучује о промјени Устава Републике Српске.

Наиме, несумњиво је да је борачка популација Републике Српске, ратни војни инвалиди, логораши као и породице погинулих бораца, и свако од њих на свој начин одлучујуће, својим самопрегором, пожртвовањем, давањем живота и свога здравља дао свој допринос у стварању, одбрани и очувању Републике Српске у којој ми данас живимо.

Све то што су дали за Републику Српску као несумњиву вриједност и неупитну категорију, мора бити валоризовано и Уставом Републике Српске, а то до сада, на жалост није учињено, посебно не на начин како се предлаже овим уставним амандманом.

Због тога ће само овим уставним амандманом Република Српска, између осталог, да испуни своју дужност, како у уставно-правном, тако и у моралном погледу, према овој популацији.

Разлог због којег је неопходно да се што прије усвоји овај уставни амандман лежи у чињеници да се до сада категорија Одбрамбено-отаџбинског рата није уређена Уставом Републике Српске.

Несумњиво је, ако се узму у обзир и остали претходно изнијети разлози да то мора бити прописано у Уставу Републике Српске, то јест да је борба коју је водила Република Српска у вријеме протеклог рата на овим просторима,

била и остала искључиво Одбрамбено-отаџбински рат како би се спасила и сачувала Република Српска, њен народ и грађани.

Само на тај начин Република Српска својим Уставом у уставно-правном погледу правно ваљано валоризује ту своју борбу као Одбрамбено-отаџбински рат.

На овај начин и у уставно-правном смислу само се потврђује и легитимише ова историјска чињеница чиме се ни у ком погледу не атакује на било који народ, било које њихово право, нити се врши дискриминација било кога.

Најзад, када се има у виду расподјела уставних надлежности између Босне и Херцеговине и ентитета, прописана Уставом Босне и Херцеговине и правна чињеница да ова питања спадају у искључиву надлежност ентитета, овим амандманом се не крши било која одредба Устава Босне и Херцеговине нити било који пропис Европске Уније.

Као потврда свега реченог може се навести примјер једне земље из нашег окружења, која је чланица Европске Уније, а то је Република Хрватска. Чланом 58, став 3 Устава Републике Хрватске прописано је: „Посебну старање Држава посвећује заштити хрватских бранитеља, хрватских ратних војних инвалида, удовица, родитеља и дјеце погинулих хрватских бранитеља“

На крају, неопходно је истаћи да усвајање предложеног амандмана, неће изискивати додатна средства у буџету Републике Српске.